

128
no non ex horreas fireos imitans. Id age ut bonam uitam
tam habeas quęcumq. occasio fuerit. ut talis de hoc
corpore. exis ad requiem. exis ad beatitudinem. quę
non habet timorem. nec finem. Nam bona mors
diuitis in purpura & bŕſſo. sed mala mors sitientis.
& inter tormenta. gurgit tam aquę desiderantis. qua
si mala mors pauperis iacentis ante ianuam diuitis.
inter linguas canum. infame. & ſiti. micę clementia
desiderantis. mala mors auersanda mors. finem respice.
xpianus es. oculum fidei incende. contigit mori
in opem illum. & aſſerri ab angelis in ſinum abrahe;
quod proderat diuiti ſepulchrum. mar moreum.
ſitienti apud inferos. quid ob erant pauperi panem.
cum ſanie ulcera eius requieſcenti in ſinu abrahe.
longe uidet requieſcentem eum quem
contempſerat iacentem. modo elige mortem;
Dic mihi. quis bene mor tuus eſt. quis male. pu
to quia melius ille pauper quam ille diues. An
uſ aromatabus ſepeliri. & apud inferos ſtare.
reſpondit. abſit. ame. puto quia hoc eligeſ. dicet
ego bene mori. ſi dicetis bene uiuere. merces eni
bonę uitę. eterna eſt; qui diſcunt xpiani ſunt.
qui audiunt & non diſcunt. quod ad ſeminantē.
ſeminantis manum non terra & uia. non terrent
lapides. non terrent ſpinae. iaciat ille quod ſuū

et id quod contra naturam factum leguntur ab initio creaturę
enucleatius obsecro considera: utrum ex sese in sua natura
fiant singula: et quę demutantur in aliud quam non erant
utrum per ordinem sui uisus ut sunt mirabilia. aut certe quod
magis faceretis et illa quę sunt quasi naturalia. et illa quę
quasi contra naturam ueniunt. prorsus omnia in uoluntate
et in sapientia singula putitate rationalium percipi. &
ideo causam omnium existentium uoluntate dei recte faciemus.
Nec in merito. quod uoluisse fecisse. fuit. unde quociens cumque
aliquid fit ex aliqua uirtute uoluntatis fit. & in sapientia
eius qualiter fuit preparatur. Neque igitur uoluntas sine uirtute
neque uirtus sine sapientia quippiam efficit. quia uoluntas
dei uirtus & sapientia est. Ideo quicquid uult ita fit ut uult.
et in nullo fallitur. quia in sapientia sua omnia uult. immo
ipsa sapientia eius uoluntas est. et propterea nihil mali nihil
non possit uult. Unde quia sic uoluit ut caro eius esset &
sanguis hoc mysterium. in nullo dubites fidem credis. sed uera
fide habeas in animo. quod hec est caro illa. quę oblata est pro
mundi. quā qui digne comederit mortem non uidebit in eternum.
Nihil enim Christus propter se habuit aliquid in mysterio reliquit. quod
baptismus sacramentum. nec non & scripturas sanctas. in quibus omnibus
sanctus qui pignus totius ecclesię est uicarius mystica salutis uite ad
mortalitatem operatur. Sed in his denique nihil incredulius mira
bile. credentibus uero ^{omnibus} melius. nihil mirabilius. nihilque locupletius
in hoc seculo prebetur. Non ut mirabile uisui pareant oculorum.